



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 796/2019
29.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ... и млт. ББ, кога заступа законски заступник – мајка ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислав Херцег, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Градско правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 5494/2018 од 17.01.2019. године, у седници одржаној 29.01.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 5494/2018 од 17.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 584/17 од 20.11.2018. године, одбијен је приговор апсолутне и стварне ненадлежности суда, усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцима исплати по 5.298.022,65 динара, са законском затезном каматом од 20.11.2018. године до исплате. Обавезан је тужени да тужиоцима солидарно накнади трошкове поступка у износу од 607.949,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 5494/2018 од 17.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог а пресуда Вишег суда у Новом Саду П 584/17 од 20.11.2018. године, потврђена. Ставом 2. изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14) и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нема ни повреде из члана 374. став 1. ЗПП на коју се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, у току 1994. године, након што су усвојене измене и допуне Генералног урбанистичког плана насеља Ветерник и проширено грађевинско подручје (када је спорној катастарској парцели промењена намена са: "заштићено зеленило" на "планирано индивидуално становање" и делом: "јавна саобраћајна површина - улица"), по захтеву правног претходника тужиоца парцелисана је кат. парц. ... КО ... и оформљене нове катастарске парцеле међу њима и кат. парц. .../... од 14,03 ара, која је коришћена као саобраћајница – улица. Према извештају из Службе за катастар непокретности, спорна катастарска парцела се води као својина АА и ГГ, оца сада малолетног тужиоца ББ. ГГ је преминуо 27.07.2016. године, а истога је наследио овде малолетни тужилац по наследном решењу јавног бележника број Упп.163-2017 О број 5422/16 од 19.10.2017. године. Према плану генералне регулације насељеног места Ветерник кат. парц. .../... КО ... је у целости саобраћајна површина – улица Улица је комплетно опремљена инфраструктуром (водоводом, електроенергетским, топоводним и гасним инсталацијама), те уличном мрежом електронских комуникација, а саобраћајна површина је изграђена од асфалтног застора. Према процени Пореске управе Филијале Нови Сад 2 од 27.04.2018. године вредност земљишта под кат. парц. .../... КО ... износи 7.552,42 динара по м² (односно 10.596.045,26 динара за целу катастарску парцелу површине 14,03 ара). Земљиште од назначене парцеле је ушло у састав ... улице, користи се за јавни саобраћај, а тужиоцима и правним претходницима за предметно земљиште није исплаћена никаква накнада.

Полазећи од одредбе члана 58. Устава Републике Србије који гарантује право својине, јемчи мирно уживање својине и других имовинских права стечених на основу закона и чињенице да то право може бити одузето или ограничено само у јавном интересу утврђеном на основу закона и да је учињено уз накнаду која не може бити нижа од тржишне, првостепени суд је усвојио тужбени захтев и обавезао туженог на плаћање одређеног износа, имајући у виду да су тужиоци сувласници назначених парцела на по 1/2 и да им као титуларима стварних права на земљишту које им је одузето припада накнада најмања о тржишној вредности земљишта. Тужиоци се у Служби за катастар непокретности воде као власници предметне парцеле, али исти имају само голо право својине јер је несумњиво предметно земљиште фактички експроприсано и представља саобраћајну улицу у јавној својини туженог. Стога је првостепени суд сходно цитираној одредби члана 58. Устава РС и на основу члана 1-1 протокола уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода тужбени захтев усвојио. Тужиоцима је на досуђене износе суд досудио и камату од дана пресуђења сходно одредби члана 277. ЗОО.

Другостепени суд у свему прихвата разлоге које наводи првостепени суд налазећи да је у првостепеном поступку правилно и потпуно утврђено чињенично стање, те да је правилно примењено материјално право.

Ценећи наводе ревизије, Врховни касациони суд налази да је одлука другостепеног суда правилна и заснована на закону. У конкретном случају, спорно земљиште, означено као кат. парц. .../... КО ... на којој су тужиоци власници, урбанистичким планом је предвиђено за јавну и саобраћајну површину на лицу места је фактички у саставу улице па стога и имају право на накнаду по тржишним условима. Стога разлози ревизије да материјално право је погрешно примењено, нису основани.

Врховни касациони суд је ценио и наводе из ревизије да су у околини предметне парцеле која је претворена у пут, постојале друге парцеле, а да је управо спорна парцела остављена као пролаз и прилаз плацевима који се поред ње налазе је неоснован, јер тужени није доказао у току поступка да је у вредности предметних парцела била урачуната део вредности ове парцеле у појединачно продатим плацевима. Суд је ценио и остале наводе ревизије, али налази да исти нису од посебног значаја за доношење другачије одлуке.

Из напред изнетих разлога применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић